

Gefuseerde culturen op vijf gitaren

Informatie: Met African Blues.

Habib Koite, Jan Kuiper,
Zoumana Diarra, Erwin
Java en Digmon Roovers,
gitaren. Dramane Diarra
en Mousse Pathe M'Baye,
percussie; vrijdagavond.
7-11-2011

Locatie: Schouwburg Ogterop

Meppeler courant: 7-11-2011

MEPPEL- The Five Great Guitars is een initiatief van de Groninger gitarist Jan Kuiper. Ieder jaar lukt het hem weer om een bijzonder programma te bouwen rondom het vaste gegeven van vijf goede gitaristen op een theaterpodium. In het verleden nam hij gitaargoden als Jan Akkerman, Harry Sacksioni en Larry Carlton mee. In 2011 was het de beurt aan de Afrikaanse gitarist en zanger Habib Koite uit Mali. Koite had twee Afrikaanse percussionisten meegenomen om op de juiste manier de 'African Blues' te vertolken en dat bleek een schot in de roos. De toevoeging van percussie maakte het programma regelmatig subtiel swingend. Het meest boeiende van de gitaaravond was de perfecte balans. Verstilde harmonieuze stukken werden afgewisseld met vrije jam-achtige swingende werken. Steeds werd er ruimte gecreëerd voor solistische uitstapjes waarbij de gitaristen Habib Koite en de eveneens Afrikaanse Zoumana Diarra de Afroblues voor hun rekening namen en Jan Kuiper en Erwin Java de westerse variant.

Maar het was niet alleen blues dat de klok sloeg. Eveneens kwamen er mooie melodische stukken voorbij waarbij soms bloedstollend mooie meerstemmige passages werden gespeeld. Het pure Afrikaanse geluid kwam ook ruim aan bod en daarbij was de berestakke, uiterst subtiele percussie de motor. Het brede scala aan snaarinstrumenten zorgde eveneens voor een afwisselend geluid en zo kreeg de verving geen enkele kans om toe te slaan.

Het cement van de voorstelling werd gemaakt door gitarist Digmon Roovers. Solistisch is hij minder prominent aanwezig, maar hij is de grote conductor. Hij geeft de groove aan, de overgangen en houdt met zijn spel en subtiele blikken de boel bij elkaar. Aan het eind van de voorstelling werden de toeschouwers uitgenodigd te gaan dansen. Dat blijkt dan voor een schaamteloze onverlaat het teken om in zijn eentje de polonaise te gaan stampen op het podium, maar verder waren er buiten de wel erg slordige toegift, geen dissonanten te noemen. Een heerlijk avondje multiculturele gitaarfusie.

Bert Middelbos